

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання X

№ 107 (1119).

СУБОТА

6 ВЕРЕСНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

ЗВІТУЄМО ВОЖДЕВІ, ЗВІТУЄМО СОВІСТІ

М. ГАЙДАМАКА,
другий секретар обкому ЛКСМУ

ВСЛУХАЙСЯ, товаришу, в ефір: на сотнях мов, на найкоротших і найдовших хвилях, що котяться в безмежжя, звучить ім'я Володимира Ілліча Леніна. Наближається 100-річчя з дня його народження, і все частіше люди землі вимовляють слово «Ленін»; друзі — з гордістю і надією, вороги — зі страхом.

Залізною, розміреною ходю — цей вислів так подобався Леніну! — наш народ іде вперед, уславлюючи свою Батьківщину. Дорогою, яку Ілліч вказав молоді на III з'їзді РКСМ, упевнено крокує комсомол. Мільйони молодих трудівників усе ширше розгортають змагання на честь ленінського ювілею, вписують в історію трудових звитяг нові прекрасні сторінки, беручи участь у Всесоюзному Ленінському заліку.

І саме в час, коли наближається знаменна ленінська дата, в житті комсомольських організацій настає надзвичайно відповідальний етап — звіти і вибори. В якій комсомольській організації не відбувалися б вони: у колгоспній, заводській, інститутській — всюди вони мають стати бойовим оглядом діяльності всіх комсомольських осередків по виконанню рішень XXIII з'їзду КПРС, XV з'їзду ВЛКСМ і XX з'їзду ЛКСМУ. Постанови ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ та завдання комуністичного виховання молоді», звітом кожного комсомольця про участь у Ленінському заліку.

Звітам і виборам у первинних комсомольських організаціях передують звітно-виборні збори в цехових, бригадних, відділкових, факультетських організаціях та комсомольських групах, які необхідно провести до 1-го листопада.

ПЕРШІ, НІЖ РОЗПОЧИНАТИ звітно-виборну кампанію, потрібно провести річну звітку складу районних і міських комсомольських організацій. В цілому по країні ця звітка має відбутися до 1 січня 1970 року.

Річна звітка членів ВЛКСМ повинна поліпшити роботу комсомольських організацій з кожним членом ВЛКСМ, виконати найважливіші вимоги Статуту ВЛКСМ, добрати кожного членові. Спілки комсомольське доручення, яке відповідало б його здібностям, інтересам, щоб, виконуючи це доручення, комсомолець оволодівав новими знаннями, навичками організатора громадсько корисних справ, отримував політичний гарт, приносив користь колективу.

При проведенні звірки райкоми, міськкоми, комітети ЛКСМУ з правами райкомів повинні розібратися в структурі кожної первинної організації, перевірити її по статутних вимогах, затвердити на бюро райкому, міськкому комсомолу і привести у відповідність з нею картотеки з картками персонального обліку первинної організації і з обліковими картками в райкомі, міськкомі, комітеті комсомолу з правами райкому.

В день звірки потрібно внести в облікові картки всі необхідні зміни. Слід звернути особливу увагу на те, щоб у розділі «Освіта» облікових карток був зроблений запис: «1969 рік — бере участь у Всесоюзному Ленінському заліку». В 1970 році членам ВЛКСМ, які склали Ленінський залік, треба зробити відмітку: «1970 рік — Ленінський залік складено».

Райкоми, міськкоми комсомолу повинні обговорити результати річної звірки на пленумах, розширених засіданнях бюро або зборів комсомольського активу, накреслити заходи, що забезпечують наведення порядку в обліку членів ВЛКСМ, і представити докладну інформацію в обком ЛКСМУ.

Тільки успішно провівши звірку членів ВЛКСМ, можна сподіватися, що звіти і вибори стануть справжнім оглядом численних справ, які комсомольські організації присвятили 50-річчю ЛКСМУ і сторічному ювілею В. І. Леніна. Звіти і вибори повинні сприяти дальшому організаційно-політичному зміцненню комсомольських організацій, піднесенню авторитету комсомолу, як бойового авангарду радянської молоді, залученню до лав ВЛКСМ кращих юнаків та дівчат, особливо з числа робітників і колгоспників.

У ЦІ ДНІ райкоми, міськкоми ЛКСМУ зобов'язані з почуттям високої відповідальності поставитися до добору комсомольських кадрів, зміцнення комітетів комсомолу політично зрілими, здібними організаторами з числа найбільш авторитетних комсомольських активістів, молодих комуністів.

За останні роки проведена значна робота по зміцненню партійного ядра в комсомольській організації нашої області. Це сприяло поліпшенню роботи первинних організацій, збагатило їх великим досвідом ідейно-виховної, політичної та організаторської роботи Комуністичної партії. В цьому році в нашій області з усієї кількості товаришів, рекомендованих на посади секретарів первинних комсомольських організацій, майже 53 проценти — молоді комуністи.

(Закінчення на 2-й стор.).

СІМЕЙНА ЕСТАФЕТА

Минулого року комсомолка Ліда Коробко прийняла групу корів від своєї матері, дослідженої доярки Ганни Олександрівни. Сімейну естафету молоді доярки тримає міцно і виврено. В серпні Ліда виїхала на перше місце по надоях у своїй артілі.

Ліда Коробко взяла зобов'язання надати від кожної корови по 2300 кілограмів молока. На сьогодні на її рахунок вже є 2050 кілограмів.

А. ТИХОНОМКО,
Колгосп «Росія»
Кіровоградського району.

«БУДЕШ, БАТЬКУ, ПАНУВАТИ...»

Через кілька днів — 200-річчя з дня народження І. П. Котляревського. Про життя і творчу діяльність видатного українського письменника Кіровоградський обласний Будинок художньої самодіяльності розробив цікавий сценарій, який розповсюджений по всіх профспілкових Будинках культури і клубах області.

До сценарію включені фрагменти із славнозвісної поеми «Енеїда» та п'єси «Наталка Полтавка», а також народні пісні на слова І. П. Котляревського.

На початку цієї методичної розробки стоять слова Т. Г. Шевченка із вірша, присвяченого безсмертному автору «Енеїди»:

Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сяє
Тебе не забудуть.

Сценарій написав молодий кіровоградський поет, член обласного літературного об'єднання Георгій Шевченко.

Л. СІНОКОП,
методист обласного Будинку художньої самодіяльності.

метрів, в Румунію — 1335 кубометрів.

ЕКОНОМІЯ — 85 ТИСЯЧ

Продукцію Світловодського заводу вапняно-кремнізистих конструкцій чекають не тільки новобудови нашої країни, а й за рубіжем.

В цьому році їй було введено в Німецьку Демократичну Республіку 820 кубометрів, в Румунію — 1335 кубометрів.

Молодь заводу розгорнула змагання за впровадження у виробництво передових методів НОП. Завдяки цьому вже в першому півріччі підприємство зекономило 26 тисяч карбованих.

До Ленінського ювілею молоді виробничники зобов'язались довести цей цифру до 65 тисяч.

Найкраще трудяться експлуатаційники цеху № 1, яких очолює молодий комуніст Олександр Полежаї.

М. ОХРИМЕНКО,
працівник редакції Світловодської міськрайгазети.

Є ПО 13 ТОНН
Мати 16 тонн кукурудзяного силосу на корову — таке накреслення в трудовій радості Бобринецького району. Поспішають комбайнери Георгій Пихтій, Борис Мащенко, трактористи Олександр Заграйничий, Володимир Ткаченко, водії автомашин Микола Ковтуненко, Олександр Гризівий. То їх заслуга, що в силосних траншеях уже є близько 7600 тонн кукурудзи. На кожну корову заготовлено майже 13 тонн силосу.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
УКІС ПAVЛA ШЕВЦЯ

Наближаються до кіля зелені жнива в артілі Імени Чкалова. Молодий комуніст Павло Швець щодня скошує по 9—10 гектарів кукурудзи, кожен з яких видає по 130—200 центнерів зеленої маси.

А почав досвідчений механізатор ще весною, коли на відремонтованому ним посівному агрегаті сіяв кукурудзу.

Відзначився комбайнер і на минулих жнивях, скошивши 150 гектарів пшениці і намолотивши 3500 центнерів зерна. Тоді він був на другому місці серед жінок артілі.

Л. ПОЛІЩУК,
с. Журавлинка
Голованівського району.

У НЕДІЛЮ — ЗВІТ

Кожної неділі в Новоміргородському парку відпочинку літня естрада дзвенить піснями, танцями, віршами. Своєю майстерністю демонструють молоді сільські та місцеві самодіяльні артисти.

Перед початком концертів з лекціями-бесідами про В. І. Леніна виступають працівники райкому партії, районного відділу культури, секретарі райкому комсомолу.

Ць сверединний звіт новоміргородців до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

В. ВАСИЛЕНКО.

НА ОБЛАСНОМУ КОНКУРСІ ОРАЧІВ

Якщо відточений леміш...

З самого ранку на Кіровоградській сільськогосподарській дослідній станції панувала підкреслена урочистість. Та коли білою зграйкою голуб'ят механізаторів атакували піонери з квітами й поздравленнями, присутні не втрималися від щедрих оплесків і посмішок.

Нинішній обласний конкурс орачів зібрав 41 учасників з усіх районів Кіровоградщини. Загінки розподілили жереб. І через кілька хвилин організаційного підготування виступили мотори вихлопом газів, надсадно репучи, пішли машини, замишавши за собою сивби.

Тепер уже висгачило роботи численному журі. Поралися біля річки, виміряли, вираховували, радянськи і сперечалися.

А в одному з червоних «МТЗ» напружено придивлявся до сліда своєї роботи торпідний переможець конкурсу орачів Борис Липкан. Він приїхав зі своїм мегалемим другом аж із Добровеличківського району. Досвідчений механізатор артілі «Дружба», він і нині набрав із ста можливих 94 бали, завоювавши перше місце на змаганнях.

Хто ж господар цього милого і радісного обличчя? Симпатична молода дівчина в робочому комбінезоні легко провжує до столу. Навіть, не знаючи про результати, Катерина Дробот, трактористка колгоспу «Україна» з Бобринецького району, задоволена: вона добре впоралася із завданням. Пізніше ми дізналися, що серед дівчат Катя зайняла перше місце.

Порадував своїх земляків перемогою серед хлопців комсомольського віку цей зовсім юний Віктор Ватулев, механізатор колгоспу Імени Шевченка Новоукраїнського району.

Церемонія з оголошенням переможців і врученням призоів не примусила довго чекати на себе.

Б. А. Липкану вручили Імениний золотий годинник, вагу і пам'ятний вимпел. Віктору Ватулеву — транзисторний радіоприймач і позолочений годинник від обласного комітету ЛКСМУ.

Вінцем змагань була славлявана посмішка Каті Дробот, яка теж одержала призову.

А. НЕЧИТАНІЮ,
м. Кіровоград.

ДОЗВІЛЛЯ ДІТЕЙ — ТУРБОТА ЗАГАЛЬНА

Всесоюзний огляд-конкурс на найкращу постановку виховної роботи з дітьми і підлітками за місцем їх проживання вирішили провести з вересня нинішнього по вересень 1971 року ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. В організації огляду беруть участь також Міністерство освіти СРСР, Міністерство культури СРСР, Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР і Міністерство комунального господарства союзних республік.

Під час огляду-конкурсу передбачається поліпшити роботу профспілкових, комсомольських організацій, органів народної освіти, культури, фізкультури і спорту з дітьми і підлітками. В першу чергу висунуто завдання — зміцнити матеріальну базу: виділити для дітей приміщення в житлових масивах, відремонтувати клубні будинки, дитячі кімнати і містечка, червоні кутки, майстерні, спортивні та ігрові майданчики, оснастити їх всім необхідним, створити базу прокату культурного і спортивного інвентаря.

Намічено створити широчу мережу клубів за інтересами: червоних слідопитів, друзів Радянської Армії, авіації і флоту, радистів, космонавтів, Інтернаціональної дружби, гуртків технічної творчості і художньої самодіяльності. Широкого розвитку повинні набрати й інші цікаві форми роботи з дітьми і підлітками.

Колективи — переможці огляду-конкурсу, нагороджуватимуться почесними грамотами і грошовими преміями. Піонери і школярі, які відзначаються в організації роботи за місцем проживання, одержать путівки у всесоюзний піонерський табір «Артек».

(Кор. ТАРС).

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР РАДИ МІНІСТРІВ СРСР

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів Союзу РСР з глибоким сумом сповіщають трудящих Радянського Союзу про те, що 3 вересня 1969 р. у Ханой в результаті тяжкого серцевого приступу на 80 му році життя помер видатний діяч між-

народного комуністичного, робітничого і національно-визвольного руху, Голова Центрального Комітету Партії трудящих В'єтнаму, Президент Демократичної Республіки В'єтнам, великий друг Радянського Союзу товариш Хо Ші Мінь.

Сьогодні в газеті

НОВОСІЛА МАЙБУТНІХ ЗВ'ЯЗКІВЦІВ

2 стор.

Болгарія — країна молодості

3 стор.

На студентському меридіані

3 стор.

РОЗПОЧИНАЄ РОБОТУ ШАХОВИЙ «КЛУБ 64-Х КЛІТН»

4 стор.

ЗВІТУЄМО ВОЖДЕВІ, ЗВІТУЄМО СОВІСТІ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Посилення роботи з кадрами, правильний їх добір, розстановка і виховання — найважливіша умова успішного розв'язання завдань, поставлених партією перед комсомолом. Але деяким міськомом і райкомом ЛКСМУ слід закинути докір у тому, що вони мало дбають про політичний ріст свого активу, не рекомендують кращих ватажків молоді у КПРС.

Цього року секретарем комітету комсомолу Олександрівського електромеханічного заводу втретє рекомендується Марія Аннімова, член ВЛКСМ. Про хороші справи комсомольської організації цього підприємства відомо всім, і тут чимала заслуга Марії. Гадаю, що, якби її було рекомендовано в члені КПРС, то це дало б їй нові наслідки. І комсомольські справи вона веде б ще краще.

Багато гарних слів можна сказати про секретарів комітетів ЛКСМУ молодих комуністів Валентину Семенову (кологосп імені Леніна села Протопопівки Олександрівського району), Василя Богаченка (кологосп «Шляхом Леніна» Олександрівського району), Віктора Фурсенка (кологосп «Іскра» Гайворонського району), Івана Іщенко (кологосп імені Карла Маркса Петрівського району) та багатьох інших.

За останні роки підвищився загальноосвітній рівень секретарів первинних комсомольських організацій. На комсомольську роботу більше висувається товаришів з вищою освітою, спеціалістів народного господарства. В обласному центрі цього року рекомендовано секретарями комітетів 35 товаришів з вищою освітою, в Олександрії — 13, в Добровеличківському, Мелітопольському, Новоукраїнському районах — по 5.

Але так не скрізь. У Долинському, Компаніївському, Новоархангельському, Онуф-

ривському районах лише по одному кандидату в секретарі первинних комсомольських організацій мають вищу освіту. А в Устинівському районі ще з 1967 року на комсомольську роботу не рекомендовано жодного товариша з вищою освітою. Це говорить про те, що деякі райкоми і міські комсомолу слабо ведуть роботу з молодими спеціалістами, з випускниками вузів, що вони мало рекомендують комсомольців у вищі учбові заклади.

У деяких комсомольських організаціях допускається велика плинність секретарів, у результаті чого втрачається наступність у керівництві.

Для комсомольської роботи потрібно добирати такі кадри, які стояли б найближче до виробництва. Працює, скажімо, в колгоспі «Україна» Новоархангельського району секретарем комсомольської організації інструктор по спорту Василь Мартиненко. Він добре налагодив комсомольську роботу в колгоспі і, звісно, спортівну. А коли настали жнива, з власної ініціативи став за штурвал комбайна. Проте на посаді секретарів комітетів комсомолу можна ще подекуди зустріти людей, далеких від матеріального виробництва — друкарка, касирів, статистиків, пожежників.

ВИРІШИВШИ питання добору кадрів, комітети комсомолу повинні добре підготувати звітно-виборні збори, оскільки вони підводять підсумки роботи всієї організації за рік.

У звітній доповіді комітету треба якнайкраще висвітлити основні напрями в роботі організації. Особлива увага повинна

приділятися аналізу роботи організації по підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, участі молоді у Всесоюзному Ленінському заліку. Значну кількість питань може охопити в своєму виступі начальник штабу «Комсомольського прожектора», який повинен виступити співдоповідачем. Цілоком ймовірно, що деякі питання не будуть охоплені цими двома доповідями. Їх можна висвітлити на спеціальних стендах, в стінгазеті, присвяченій зборам, і, звичайно, у виступах комсомольців.

Паралельно з доповіддю готується проект рішення звітно-виборних зборів. Головна вимога до нього — конкретність і точне визначення строків виконання намічених заходів і осіб, які відповідають за їх виконання. А вже рішення звітно-виборних зборів — це план дій організації на весь рік. Слід залозалегід підготувати виступаючих на зборах, тобто дати наперед виступам, щоб вони не повторювали один одного, а справили більш широкому розгортанню критики та самокритики. Уважний аналіз виступів допоможе комісії по складанню проекту рішення ще глибше оцінити роботу комітету, більш конкретизувати постанову.

Одночасно з підготовкою доповіді ведеться добір кандидатів у члени комітету. Це дуже серйозне питання. Комітет комсомолу має провести велику роботу по виявленню активу. При доборі кандидатів слід звернути особливу увагу на рівне представництво в цеховому (бригадному) бюро від груп, а в комітеті комсомолу — від цехових (бригадних) організацій.

Чим ретельніше комітети комсомолу підготуються до звітів і виборів, тим змістовніше, цікавіше пройдуть збори.

...Якщо ви побачите колони молоді, які прямують до пам'ятників Леніну, місць революційної і бойової слави, будьте певні — це йдуть учасники звітно-виборних комсомольських зборів. Така вже традиція: підводячи підсумки минулому і визначаючи свої завдання на майбутнє, комсомольці дають клятву Іллічу, клявтю героям на вірність безсмертним ідеям Леніна, справі партії, яку він зростає.

• МІСІЯ ХУДОЖНЬОГО КЕРІВНИКА

ЯКБИ-ТО НА БЛЮДЕЧКУ...

В Омельник ми прийшли ввечері, десь о пів на десяти. В селі було тихо і не людно. Де-не-де шелестіє вітер в садку або вдарить об шпирини відро. Старі жінки й молоді дівчата нашіли.

Згадавось, як гарно співали дівчата в Сироніяху, через який шойно проконали. Хотілося тоді не дослухатися, тільки згадати, як досі бривіли у душі.

І раптом з темряви:
Тя мені не жди,
моя Марусю,
Я з тобою більше
не волюся.

Смішок, бренькіт гітари, туніт ніг. О, та тут теж співіли! Більше молоді на вулиці не зустріли. Мабуть, всі зараз у клубі. Він якраз напроти контори. Яскраво освітлений ганок. Цега, дошкі, вапно — здається, ремонт.

На лавочці біля контори приютилися кілька дівчат. Знайомились. Надія Соколовська — художній керівник клубу, закінчила Олександрівське культурно-освітнє училище. Одержала відповідальності в Омельник. Євгенія Гребенюк — бухгалтер. Інші — приїжджі. Розговорились. Люди різні, проте різноманітні. «Чому не цікаво? Якій зміст вкладено в оце «не цікаво»? Відпочинок у селі тримається на двох «китах» — танці, кіно.

— На танці ходять багато, але танцюють переважно дівчата. Хлопці дивляться, кидають репліки, пересміюються. Танцюють рідко. Матнітфон позачайний. Вирнує бачи. Але й мені набридла грати цілий вечір. Що танцюємо? Вальс, танго. Більше нічого, бо нема кому показати. — Чи то скаржитесь, чи то констатуєте Надія Соколовська.

— В кіно ходять, звичайно, майже всі. Хоча інколи в залі й пусто. Хлопці знову ж кидають репліки. — Світ, крик, — вставляє Женя Гребенюк.

— Хлопці п'ють. Потім приходять до клубу. Влаштують білки. Ходить цулки, що нубили Надію Соколовську і директора клубу... Чим це пояснити? Хотіли оркестр організувати, не дали грошей на інструменти, — говорить Іван (свого прізвища він не називає).

— Створили гуртки: вокальний, хоровий, драматичний. Навіть поставили кілька п'єс «Лимерівна», «Шумить Дніпро». Та постійних виконавців нема. Актори виходять на сцену і не знають тексту. Вся надія на суфлера. Культурна бригада теж некомплектна. Бажаючих брати участь в художній самодіяльності — мало. — знову бідається Надія Соколовська.

«Бажаючі брати участь мало» — гірка слова з усамітненого художнього керівника багато про що говорять. Це не лише констатація факту. Це вже важкий симптом хвороби. Можливо, в селі все це видається не таким уже й кричущим, не викликає особливої тривоги. А причини для тривоги є. Бо справа не лише в клубі, який по суті не виконує своєї культурно-освітньої ролі. Загроза — в пасивності та неперспективності, які врешті-решт можуть перерости в байдужість не тільки до загальної справи, а й до себе.

Мимоволі дивлю, коли Надія говорить, що нема з ким працювати, мало молоді. На обліку в комсомольській організації — 75 комсомольців. Комбайнери, шофери, доярки й синярки, сільська інтелігенція. Багато передовиків праці.

На жаль, не довелось побачити секретаря комсомольської організації колгоспу. Дівчата говорили, що «клубне питання» обговорювалися на зборах не один раз. Очевидно, тут добре пам'ятають гасло: «Рятувати потонулих — справа самих потонулих». А рятуватись треба. Від хвороби, яка зветься «блюдечкою», на якому підносять все готове.

Час іде. Хлопці й дівчата «Омельника, пудуючи», чекають, поки хтось надагодить клубу роботу. Чекають і дорослі, зітхаючи трічі на десь: «Ну й діти пішли!» — коли то молоді відпочиватиме цікаво, змістовно, культурно.

А вісімнадцятидвохлітній бідує з села, звичайно, не тільки через оце «не цікаво». Але й через це.

С. АНТОНЕНКО.
с. Омельник
Онуфривського району.

Дорогою батьків, дорогою звершень

СЕВАСТОПОЛЬ. (Спецкорі РТАУ В. Жуківський і М. Туровський). Як у найбільш святі, розвінені в ці дні всіма барвами радуги місто-герой. Тут позавчора почався другий републиканський літ переможців походів по місяцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна і 50-річчю комсомолу України.

У хвилюючу демонстрацію беззавітної відданості радянській молоді заповітам Леніна героїчним традиціям старших поколінь, справі Комуністичної партії перетворилося урочисте відкриття з'їзду, яке відбулося на площі

Нахімова біля Меморіалу на честь героїчної оборони Севастополя. Звучать фанфари. До мікрофона підходить начальник Республіканського штабу походу по місяцях слави, дівчи Герой Радянського Союзу О. Ф. Федорова.

Звіт оголошується відкритим. Урочисто звучать державні Гімн Радянського Союзу і Української РСР.

На площу вносять прапор трині орденоносної комсомольської організації України, прапори орденоносних Донецької і Луганської обласних, Одеської, Севастопольської, Шепетівської,

Краснодонської, Криворізької, Ждановської, Новокаховської міських, Первомайської, Кагарлицької районних комсомольських організацій.

Виступає перший секретар ЦК ЛКСМУ О. Канто. Від імені Центрального Комітету комсомолу України він сердечно вітає учасників походу, господарів міста, дорогих гостей.

До Леніна, до ленінської партії, говорить він, ми звертаємося сьогодні всіма помислами і почуттями, висловлюємо рішучість і любов за її великі діла, які вона звершила в ім'я будівництва соціалізму, в ім'я щастя і світлого майбутнього радянських людей, усього людства.

На відкритті з'їзду виступає перший секретар Севастопольського міськ-

кому КП України В. І. Пашков, секретар ЦК ВЛКСМ А. Ю. Чеснавічус, керівник комсомольсько-молодіжної бригади ударно-комсомольської будови — Черкаського Хлібного комбінату, кавалер ордена Леніна В. Заболотний, начальник штабу Червонопрапорного Чорноморського Флоту вице-адмірал Л. В. Мізін.

Під звуки маршу на площу вступають ветерани Великої Вітчизняної війни, які брали участь у боях за місто-герой. Звучить мелодія пісні «Завітай камінь». До підіймання Меморіалу героям-севастопольцями учасники з'їзду покладають квіти.

Пізно ввечері, коли на вулицях, площах, приморських бульварах засяяли вогні ілюмінацій, прозвучали перші акорди великого святкового концерту.

В СРЕСНЕВИМ ранком 1966 року вперше прозвучав дзвоник у Кіровоградському технічному училищі зв'язку. За минулі три роки спеціалістів ПТУ № 1 підготував чималий загін спеціалістів, 634 випускники училища: радіомеханіки по ремонту телевізорів і радіоприймачів, монтери зв'язку по обслуговуванню устаткування АТС, оператори поштово-телеграфно-телефонових зв'язку працюють в різних кутках України.

Лише в минулому навчальному році на підприємств зв'язку Кримської і Луганської, Донецької і Львівської, Черкаської і Чернівецької, Івано-Франківської і Кіровоградської областей прийшли 152 молодих спеціалістів, які отримали нутівки в трудове життя саме в Кіровоградському ПТУ № 1. Цікаво, що в кожного третього з них — атестат з відзнакою. Це свідчить про те, що за минулі роки молодий учбовий заклад системи професійно-технічної освіти перетворився в справжню кухню відмінних кадрів для сфери обслуговування. Про це говорять і численні листи, які надходять на адресу училища і від колишніх учнів, і від представників підприємств зв'язку, командирів Радянської Армії, де працюють, і проходять службу молоді зв'язківці. Всі вони дячать училищу за підготовку висококваліфікованих фахівців.

І ось знову — і вересня. Для учнів, викладачів і майстрів виробничого навчання цей день став по-особливому святковим. По-перше, новий учбовий рік розпочинається в значущі дні підготовки до Ленінського ювілею. А, по-друге, будівельники БУ № 1 подарували їм новий учбовий корпус. Ось він, цей чотириповерховий красень, що зовсім недавно з'явився на західній околиці нашого міста. Сьогодні учні вшанували джері ще для 600 юнаків і дівчат, які прийшли з сімнадцяти областей України, щоб набутти одну з найважливіших професій сучасності — професію зв'язківця.

Зранечку тут святкова метушня, веселий гамір. Пізніше дев'ять, Стихає гомін, запановує урочиста тиша. Із словом вітання до учнів звертається директор училища Афанасій Родіонович Шілюрик. Він оповідає про історію, традиції учбового закладу, бажає від щирого серця успіхів і новач-

кам, і учням другого року навчання. Серед гостей — представник базового підприємства Я. Л. Рапопорт, колишній випускник училища. Схвильовано лунає голос одного з найперших випускників училища радіомеханіка Дубовика, який вітає присутніх зі святковою подією в їх житті. Відячністю своїм старшим товаришам, гордістю за рідне училище проінїяті виступи Віри Приставки та Володимира Мистового.

А ось до мікрофона підходить представниця цього року, його набору Соня Райчева. Дівчина запановує присутніх, що й вони, наймолодші в училищі, стануть гідними спадкоємцями кращих традицій учбового закладу, докладають всіх сил, щоб отримати відмінні знання, стати першокласними спеціалістами.

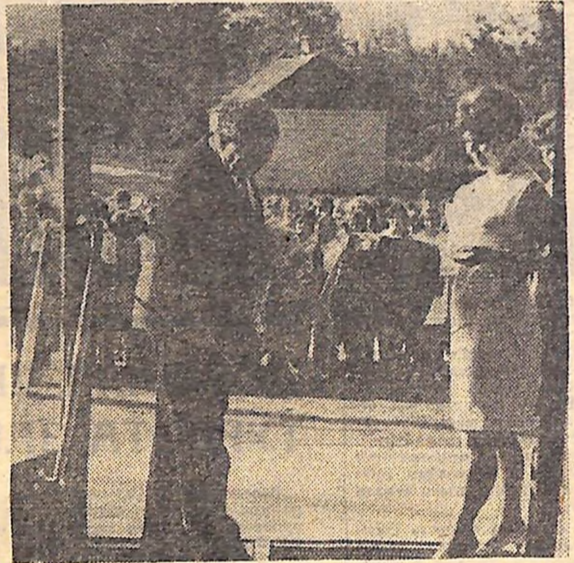
Свято набуває свого кульмінаційного моменту: А. Р. Ци-

Просторі аудиторії, чудово обладнані кабінети телебачення, електро- і радіотехніки, АТС, операторів поштового зв'язку, політехномії радо зустрічають новосельців. До 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна тут буде обладнана і Ленінська кімната.

Гамірні, по-святковому збуджені, юнаки і дівчата сідають за новенькі парти. І знову тиша: починається перший у цьому навчальному році урок, присвячений Леніну.

Будий і свята, цікаві подорожі, гострі дискусії, бесіди іночі перед іспитами, виробничі практики — все це попереду. А сьогодні — свято. Свято першовересня, свято новосілля.

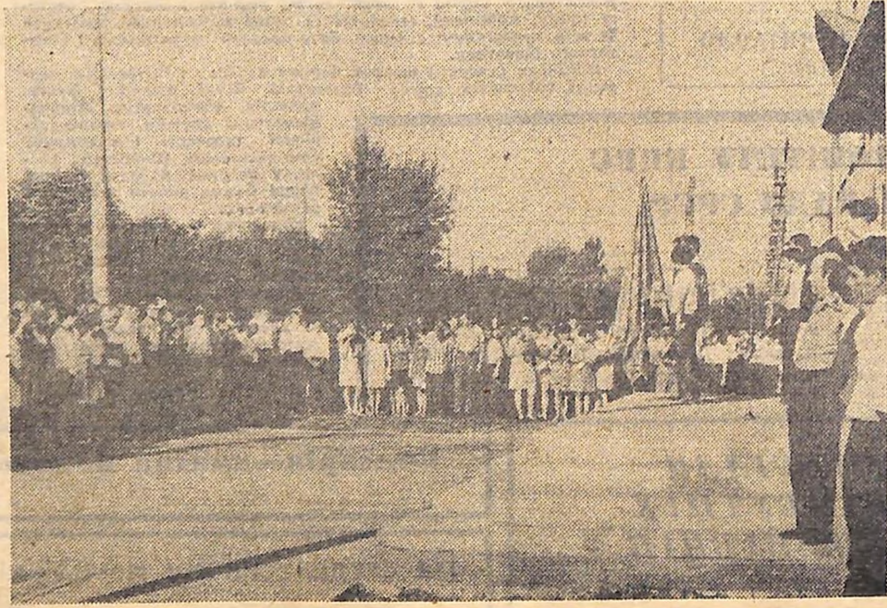
Л. ПАНЬКОВСЬКА,
студентка Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування.

НОВОСІЛЛЯ

дзюрк перерізає червону стрічку, двері нового навчального корпусу відчинено. Урочисто гомонить дзвоник, співітхаючи про початок нового навчального року. І враз зачирчалася біля входу юнаки, як же кортні, найпершим переступити поріг своєї нової оселі, швидко опинитися в своєму класі!

Шойно збудований учбовий корпус — це справжній скарбничка знання. Держава поклідувалася про молодих фахівців. Для учнів збудовано і два п'ятиповерхових гуртожитки на 674 місця, які розташовані поруч з навчальним корпусом, спортивний майданчик, створена своя бібліотека, читальний зал. Десятки викладачів, майстрів виробничого навчання допоможуть юнакам і дівчатам набутти міцні теоретичні знання, необхідні практичні навички. О. В. Соколов, В. М. Ваганко, А. М. Романська, Л. І. Птєльман та багатов інших з року в рік готують надійні кадри для підприємств зв'язку республіки.

Степан Чепоменко

Золота цигарниця

ПОВІСТЬ

(Продовження. Початок в газетах за 23, 26, 30 серпня та 2, 4 вересня).

Гримув постріл.

Кацети залягли і теж повели рушничий вогонь, і раптом по річачку збоку, з терника, що кущився по косогору, вдарив ручний кулемет. Помітивши, що їх обходять, партизани стали пробиратися річкаком, намагаючись вийти з оточення. «Пу Пу!» — свистіли кулі, вривалися в землю, зрізали бур'ян на валу. Хтось із партизанів спробував прокочити прогалину між сідом і хатами, але тут же сткнувся обличчям у болю, залишився непо- рушним.

— Відступаєм, Антоне! — покликав Степан дружка.

Той не відгукнувся. Степан глянув в його бік і по тій позі, в якій лежав Антон, раптом зрозумів, що трапилось безповоротне.

— Антоне... Чуєш? Антон!

Степан підповз до нього і потягнув донизу, на дно річачка. Повернувшись до себе, Верхня губа була розсечена. На обличчі застиг вираз якоїсь дитячої образи, — вона теплилася в переломах брів, у куточках губ, спотворених німим криком, у сльозини, що блищала в куточку ока біля перенісся. У грудях нерухомого Антона почувся тяжкий хрип, і це було так несподівано, що Степан здригнувся. Може, він тільки поранений? Хоч Степан одразу зрозумів, що помиляється, він розстебнув Антонів кошушок, став шукати ще теплі груді, живіт. Потім зняв шапку і... Куля, напевне, була японська. Вона влучила в тім'я і вийшла нижче вуха, залишивши майже непомітний слід — маленьку ранку.

Поруч з Антоном валявся матрац з пожитками.

Степан раз-другий вдихнув ротом повітря, скарився, немов від якого болю, і міцно стиснув зуби, щоб не заридати вголос.

Захоплені несподівано, партизанський полк відступав, кинувши біля гармат і майже весь обоз. З пісочні кідків кацети ввали в полон. У їх числі виявився й невеликий загін, що оборонявся біля молодого саду. Тарасенку куля роздробила лікоть, Пострілий, борючись кусяв білі губи і здоровою рукою притискував поранену руку до живота. Рука шнелі було забруднено багновою, залито кров'ю. Вона сочилася крізь пальці, крапалі дрібним бісером скочувалися по сукню.

Партизани відвели в село і заперли в пустому сараї. Не встигли вони й принести, як на подвір'ї почувся шум, двері відхлилися, пропускаячи нову партію полонених. Серед них були Ботнар, Матвій Ямка і Санька Хліст. Останніх Степан не знав.

Десь через годину стали викликати по одному. Записавши в список і обшуканих відводили в піваль, що був у кутку подвір'я.

Коли ця процедура закінчилася, хтось помітив що відсутній Тарасенко. Переглянувшись — борозни серед полонених не виявилися. Може, його направили в госпіталь?

А незабаром понови постріл. Одинокий. Десь тут, недалеко.

У погрібі надуло настало мовчання.

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ

Червоносте квітневе сонце плавало в калюжах. Подвір'я було вселене пологою, з'їденими сіна. І на цьому роздолі господарювали горобці. Біля ганку великого під бляхою будинку походжав вартівний, біля конюшни, вкопаній між хлівом і клунею, стояло четверо осланих коней.

Полонених вишукували по два в декількох кроках від льоху. Високий худощавий капітан, що очолював варту, заснувши список за обшукані англійської шинелі, висякався і скомандував «кругом». Зграйка горобців злязлася і перелетіла на вишків.

— Куди потопіємо, ваше високородіє? — по-

дїкавився Коломєць, хоч знав усе наперед: вранні копають ями, а розстріл — увечері. Матросу просто хотілося погостити. І його нішанцювате дублене обличчя промінило неспіробну добродушність і цікавість. Але худощавий капітан не опіна підлібною ласки. Чи, може, вловив у словах матроса злу іронію?

— Не розмовляй! Кроком...руш!

Коломєць шось пробурмотів, на зразок: «Фу ти, строгість яка!» — і тут же одержав прикладом між лопатки.

За городом на межі поля пролягав невеликий хутіреш. Ним керував і повів пологених, оточених вартою. Звідси, з підвищення, добре було видно село, що лежало в долині. Чуже і парожє, воно мало вигляд безлюдного. Подекуди над димарими злилася рашійній димок. Степан дивився і дивувався: огорожі — з каміни і глини, будинки — майже всі кам'яні, III перб, ні ваворі — шіного зайного. Сирити, копіш сіна, Амбар, клуш. Все розраховано і відмірено з німецькою пунктуальністю.

Болого на дорозі вже встигло трохи затверднути. Капітан, що йшов наперед усієї процесії, час від часу різко махав то однією, то другою ногою, аби болого ліше відставало від чобіт.

Степан був у першій парі. Його сусід Василь Постника, русоголовий хлопець, унесь час мружить очі, вишукуючи в голубому небі жайворонка. Із задоволенням підставляли шокі теплу. Саньку Василь загубив ще під час бою і йшов з непокритою головою — скуйовдженій, з незрозумілою усмішкою. На ньому були німецькі черевки, обмотки, вінчиле солдатське галіфе і робітничка фуфайка з відірваним хлястиком. Степан познайомився з Василем у льоху і знав тільки, що виріє хлопець у робітничій сім'ї на околиці Єлисаветграда і, що той дуже любить голубів.

У другій парі йшов велетенський Матвій Ямка і шупленький Санька Хліст. Матвій майже ні до кого не розмовляв. Шліми димми шось майстрував: з підвального пороху вибирал соломинки, змочував їх у роті, розгладжував і плів мініатюрні кошини. Зараз він йшов важким кроком, заснувшись руки в рукави чумарки. І туно дивився під ноги. Горє придавило його плечі: залишилася удома четверо дітей, Чотири голівки, що пахнули молоком і дитячим теплом... У Саньки ж не було нічого, він зник до карнизів фортуни: сидів по в'язницях, ходив етапами, на своїй шкпі випробував самосуд. Бувало, сплямають на гарячому, поб'ють чобітьми, кілками і, закривавленого, без ознак життя, викинуть у річак, як собаку. Але живим був Санька! Якоюсь і полон непереве. Кацети були звичайні: ні тобі зуботочини, ні допитів. Находиться вечір, заходить сонце, забірають вісімку, і — гримлять постріли. Тільки й усього. Воно, правда, досить сумно —

як-не-як тільки людиною стає, а тут Уже й помирати треба. Можливо, ще червоні надійдуть, виручать?

Наступна пара — Олександр Попов і Северин Білобридєв. Білобридєв, голуубкий Попов походив із сім'ї старообрядців і, можливо, тому різнився стриманістю. Северин за останні дві доби помітно здав, і лише блиск в очах видавав у ньому колишнього веселуна і привіда. У його жилах, напевне, текло не мало цингаської, а можливо, і монгольської крові.

Групу замикали Ботнар і матрос. Обидва потрапили в полон, коли під час відступу кинулися виручати полково артилерію. Ботнар, схудлий, зарослий щетиною, мав вигляд дідуся, хоч насправді йому було лише за п'ятдесят. Останні поці він майже зовсім не спав, його мучив ревматизм — боліли ноги в суглобах, мунпаухали пальці рук. Коломєць страждав не стільки від голоду, скільки з-за відсутності тютюну. Під час обшуку у полонених винатрошили всі кишені, Іван потім у плачу стукнув себе кулаком по лобі: «Махуха, не додумався висипати пілжмені махри в черевки!»

Над степом снідали жайворонки, зсєка пара диміла на видюкраї, а в тернику ще лежали недогорілий сірого сугу. Бруньки на гілках набували і готові бризнути зеленню. Не врилося, що можна вмерти у такій соціальному дені.

Думки про майбуттє були неясні, уричасті. Виходило якось так, що Степан думав не про себе, а про когось зовсім стороннього. Це його, стороннього, сьогодні перед заходом сонця поведуть на розстріл. Ось нелі рибий солдат, що йде ліворуч, буде шлітяться в груди. За шось Які злочинні він здійснив? Коли Степан оглянувся і, забувши про себе, побачив своїх товаришів в оточенні конов'язі з прижмутими до шиїтків багнетами, то й сльозу не залишилося від безпомічного дитячого серцебиття. Все докляло йому: не вийде, вийде, вийде! І стало на свої мислі: в в'язні, в полоні! Сервоні добровольці, є вороги, кацети, і пошадити не буде. І коли за селом почали спускатися в балку, Степан уже знав, що треба робити. Рішення прийшло несподівано і було простим. Для чого чекати вечора, коли зв'яжуть руки? Ось тільки б чобітї скинути (як Антон під Веселиновим), тому що в них далеко не забіжш. Почнуть підійматися на гору, варту розтягнеться, стомиться... І не бігти у полон ріст, а власти і континєти донизу, а там — до виступу скелі, і — балкою. І петляти — тоді трудно влучити. Якщо куля не сягне зразу і Степан дотягне до очеретів, що відніються за поворотом, ніхто не дожене. Там і скине фуфайку, чобітьми... Доки верхով прискачуть з села — шукай вітра в поді!

(Далі буде).

Запрошуємо до поєдинків

КЛУБ 64-Х КЛІТИН. Погo ми відкриваємо не лише для спортсменів, які вже спробували свої сили і майстерність за шахівницею. Він і для шахістів-дебютантів, для всіх, хто любить і шанує цей цікавий і захоплюючий вид спорту.

Керівник клубу — чемпіон області, кандидат у майстри спорту Георгій ДУБІВКА.

Ми збираємося запросити своїх читачів не лише до розв'язання шахових задач, а й знайомитимемо їх з історією та теорією шахів.

Надсилайте нам свої етюди, задачі, кореспонденції та репортажі про цікаві змагання шахістів, розповідайте про окремих спортсменів.

Сьогодні клуб оголошує свій перший конкурс-вікторію. До конкурсу буде включено 10 завдань. У кожному — етюд або комбінація з практичної гри, запитання з історії та теорії шахів.

Згідно з єдиною всеохопною спортивною класифікацією учасники нашого зячного змагання, які виконають не менше шести завдань, отримають четвертий розряд, а тим, хто надішле вірну відповідь на 8 запитань, буде присвоєно третій розряд.

За вірну відповідь на кожне запитання зараховуватиметься певна кількість очок. Переможцями будуть ті, хто набере найбільшу кількість очок (о залік на спортивний розряд входять лише очка за розв'язання шахових задач, етюдів, комбінацій).

ЧИТАЧІ, ЯКІ НАДІШЛЮТЬ НАЙБІЛЬШУ КІЛЬКІСТЬ ВІРНИХ ВІДПОВІДЕЙ НА ВСІ ЗАПИТАННЯ ВІКТОРИЙНОГО КОНКУРСУ, БУДУТЬ НАГОРОДЖЕНІ ДІПЛОМАМИ ТА СУВЕНІРАМИ.

Абсолютний переможець конкурсу-вікторії отримає спеціальний приз «Молодого комунара», а той, хто займе друге місце, преміюється туристським пугівкою в одне з визначних місць Кіровоградщини.

Підсумки конкурсу-вікторії будуть підведені в кінці грудня цього року.

Ото ж, друзі, запрошуємо вас до поєдинків. Відповідь на наш запитання конкурсу-вікторії надсилайте ч десятиденний строк після

опублікування їх на адресу: Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар», «Клуб 64-х клітин». В листах зазначаєте своє прізвище, ім'я, по батькові, точну адресу.

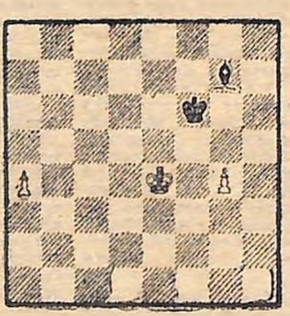
Завдання № 1

1. Хто з радянських шахістів був чемпіоном світу з шахів серед юнаків і в якому році? (2 очка).

2. Шо означає термін «цугцванг». Наведіть приклад. (3 очка).

3. Розв'яжіть етюд: Білі: Кре4, пп. а4, г4 (3 фігури). Чорні: Крf6, Сg7 (2 фігури)

Білі починають і виграють. (2 очка).

Новий універсальний магазин стане незабаром до ладу в центрі Малої Виски.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВШАНУВАННЯ І. П. КОТЛЯРЕВСЬКОГО

Паступного вівторка все прогресивне людство відзначатиме 200-річчя з дня народження І. П. Котляревського, який першим проклав глибоку борозну на шлях новітньої української літератури.

До цього свята книжковий магазин № 2 обліктоторгу оформив вітрини, виготовив стенд «200 років Котляревському», обладнав куточок письменника.

У день ювілею в 17 годин до нашого магазину зберуться шанувальники автора безсмертної «Енеїди».

На вечорі лунатимуть уривки з поетичних та драматичних творів письменника. Поезії, присвячені славному сину українського народу, читатимуть кіровоградські поети.

До послуг відвідувачів будуть запропоновані ювілейні видання І. П. Котляревського.

Н. НЕКРЕТОВА,
продавець.

ФУТБОЛ З ПЕРЕКОНЛИВИМ РАХУНКОМ

Суворий закон футболу твердить, що гра має відбуватися за будь-якої погоди. Кіровоградці, очевидно, пам'ятають минулорічний матч «Зірка» із запорізьким «Металургом», який проходив під час зливи (тоді наші земляки вели перед — 3:0, а потім пропустили два м'ячі в свої ворота), і позавчора перед зустріччю цих команд йшов дощ, який під час гри ще більше посилювався.

Та це не остудило запалу футболістів. І господарі поля, і гості грали з повною владелою сил. І це цілком зрозуміло. Адже перед звітним туром суперники мали однакову кількість очок (по 38), але у «Металурга» була краща різниця забитих і пропущених м'ячів і тому він займав дру-

ге місце, а «Зірка» — четверте.

Все ж більш активно діяли Кіровоградці. Увесь перший тайм проішов у їх безперервних атаках.

Одне слово, гол назрівав. Розв'язка настала на 28-й хвилині. Ступак, стоячи спиною до воріт «Металурга», одержав м'яч і, розвернувшись на 180 градусів, з ходу пробив його в сітку.

І після перерви перевага була на боці кіровоградців. До фінального свистка вони забити ще два голи. Це зробили знову ж Ступак та Андрій Галюквич. 3:0 — переконливий рахунок. «Зірка» знову на другому місці.

Дублюючи сляди зіграли напередодні вчорні — 1:1.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 7 вересня. Перша програма, 9.00 — Радкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — «Будильник». (Ташкент). 10.00 — Музичний юск. (М). 10.30 — Для школярів. «Священні місяці нашої Ватківщини». «Магнітка». (М). 11.00 — Для школярів. «Турнір умілих-69». (М). 11.30 — Скарби Ленінграда. «Міхалівський замок». (Ленінград). 11.45 — Для дітей. «Пропало літо». Художній фільм. (М). 13.00 —

Сьогодні — День працівників нафтової і газової промисловості. (М). 13.30 — Сільська година. (М). 14.30 — Для воїнів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. (Краснодон). 15.00 — «Золоті ключі». (Львів). 15.40 — Сьогодні — День освіти. (К). 19.00 — Клуб кіномандрівників. (М). 20.00 — «Качертон доброго настрою». (Харків). 20.45 — «Сім літ». Міжнародна програма. (М). 21.30 — Програма кольорового телебачення. «Мультипанорама». (М). 22.30 — Спецвипуск телевістєтєй. (К).

ПОНЕДІЛОК, 8 вересня.

Перша програма, 17.45 — Телевістєтєй. (К). 18.00 — Для школярів. «Розповіді про Леніна». (М). 18.30 — Передача, присвячена Міжнародному Дню солідарності журналістів. (М). 19.00 — І. Котляревський і копії українського театру. (Кіровоград). 19.15 — «Господарі землі». (К). 19.25 — «Ветєтьє стєпом Інгул». (Миколаїв). 19.40 — «Книгарня «Сялово». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Кінопанорама. (М).

ВІВТОРОК, 9 вересня. Перша програма, 10.00 — Новини. (М). 10.15 — «Маршрутами п'ятирічки». (Куйбинец). 10.45 — Концерт шахтарського молодіжного ансамблю «Радуга». (Донецьк). 11.30 — Телевістєтєй. (К). 11.40 — Кіножурнал та художній фільм «Журналіст». І серія. (Кіровоград). 16.15 — Художній фільм «Журналіст». І серія. (Кіровоград). 18.15 — До 25-річчя скінєння фашистської диктатури в Болгарії. (К). 19.00 — Вечір, присвячений 200-річчю з дня народження І. Котляревського. (К). По закінченні — Інформаційна програма «Час». (М).

Друга програма, 11.45 — «Радість творчості». (Кіровоград). 12.15 — Телевістєтєй. (К). 17.10 — «Діло з усіх днів». (К). 17.40 — Телевістєтєй. (К). 18.00 — Мультифільм. (К).

СЕРЕДА, 10 вересня. Перша програма, 10.00 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Сто вітлєок дощ друзів». (М). 10.45 — Кіножурнал і художній фільм «Журналіст». ІІ серія. (Кіровоград). 12.45 — Наші оголошення. (Кіровоград). 16.55 — Населєню про цивільну оборону. (К). 17.40 — Телевістєтєй. (К). 18.00 — «Скарби нашої України». (Ленінград). 19.00 — Програма Українського кольорового телебачення. «Малювання України». (К). 19.30 — Фестиваль телевізійних багатосерійних зарубіжних фільмів. «Вок серед воєни». НДР. Телефільм. І серія. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.55 — Чемпіонат світу з футболу. Північна Ірландія — СРСР. (Бельгастє).

Друга програма, 10.45 — О. Нікітін. «Особистє життя». Телевізійний спектакль. (М). 11.55 — «Завжди наперед». Населєню про цивільну оборону. (М). 21.15 — Художній фільм «Журналіст». ІІ серія. (Кіровоград).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по прєсі м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.